

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
—
ΓΡΑΦΕΙΑ
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΕΝ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΕΚΤΥΠΟΥΝΤΑΙ
ΕΙΣ 20,000
ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ
ΚΑΙ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

Ἐκδιδόμενον τῇ ἐπιμελείᾳ ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ.κ. Σ. Βουτυρά, Γ. Μουσχάκη, Γ. Ν. Χατζιδάκι, Κ. Γ. Ζησίου καὶ Γ. Μ. Λαμβέρτη, διευθύνοντο.

ΕΘΝΙΚΟΙ ΕΥΕΡΓΕΤΑΙ

Μόνον ἂν εἴχωμεν τὴν πεποίθησιν, ὅτι ὡς διὰ θαύματος θὰ ἐξυπνώμεν, προσεχῇ τινα πρωτὰν, ἅπαντες, τέλειοι ὡς ἄνθρωποι καὶ πρὸ πάντων ὡς πολῖται Ἕλλη-
νες, τότε βεβαίως θὰ ἐδικαιοῦτο ἕκαστος ἡμῶν, προ-
κειμένου περὶ τῶν κακῶς ἐχόντων ἐν τῇ πολιτείᾳ καὶ
τῇ κοινωνίᾳ, ν' ἀδρανῇ, ἀντιτάσσων τὴν ἀτομικὴν του
ἀδυναμίαν πρὸς ἀνόρθωσιν αὐτῶν.

Ἐφόσον ὅμως οὐδεμία ἐλπίς τοιοῦτου θαύματος οὐ-
δαμόθεν διαφαίνεται, ἔγκλημα κατὰ τῆς πατρίδος δια-
πράττει ὁ μὴ ἀναλαμβάνων, καὶ μόνος, νὰ βελτιώσῃ
τὴν θέσιν αὐτῆς διὰ τῆς ἀνορθώσεως ἔστω καὶ ἐνὸς
Ἑλλήνου, τοῦ ἑαυτοῦ του.

Ὁ μῦθος, δὲ ἅπαντες ἐδιδάχθημεν ἐν τοῖς σχολείοις,
τοῦ σοφοῦ ἐκείνου γεωργοῦ, ὅστις τοὺς εὐθραύστους κλα-
δίσκους συνδέσας κατέτεττε τὴν ἐξ αὐτῶν ἀποτελεσθεῖ-
σαν δέσμην ἄθραυστον καὶ ἀλύγιστον, ὁ μῦθος οὗτος δι-
δάσκει μὲν τὴν ἐκ τῆς ἐνώσεως καὶ ὁμοφροσύνης ἰσχὺν,
ὑποδηλοῖ ὅμως καὶ ἕτερον μάθημα, ἐξίσου ἀληθές καὶ
ἐποικοδομητικόν.

Ἐὰν ἡ ἐξ ἀσθενῶν καὶ λεπτοφυῶν κλαδίσκων δέσμη
κατέστη ἰσχυρὰ καὶ ἀκαμπτος, πόσον ἰσχυρωτέρα, πό-
σον ἀκαταγώνιστος ἤθελεν ἀποβῇ ἂν ἀπετελεῖτο ἐκ
κλάδων δυνατῶν καὶ ἐπιλέκτων!

Ἀπεκδυόμενοι τὸν ἐθνικὸν χαρακτήρα, ἀδιαφοροῦν-
τες περὶ τῶν κοινῶν, ἀνταλλάσσοντες τὰ ἰδεώδη τῶν
πατέρων ἡμῶν πρὸς ξένα ἰδεώδη, παραχωροῦντες τοῦ-
τέστι τὰ πρωτοτόκια ἡμῶν ἀντὶ πινακίου φακῆς, καθυ-
στεροῦντες ἐν τῇ περιφρουρήσει καὶ λατρείᾳ τῆς γλώσ-
σης, βλέποντες ἄνευ φρίκης ἐλαττούμενον τὸ θρησκευτι-
κὸν ἡμῶν αἶσθημα, οὐ μόνον καθιστάμεθα οἱ ἀσθενέ-
στατοι κλάδοι τῆς δέσμης, ἥτις συμβολίζει τὴν ἑλλη-
νικὴν πατρίδα, ἀλλὰ καὶ παραλύομεν τὴν συνοχὴν αὐ-
τῆς καὶ παρέχομεν ἑαυτοὺς εὐθραυστα ἀθύρματα εἰς
τοὺς πέριξ караδοκοῦντας νὰ κατασυντρίψωσιν ἡμᾶς.

Θωρακίσωμεν ἄρα ἕκαστος ἑαυτὸν διὰ τῶν θωρά-
κων ἐκείνων, οὓς τὸ παρελθὸν ἀπέδειξεν ἀτρώτους καὶ
ἀκαταμαχῆτους, ἀντὶ νὰ μεμψιμοιρῶμεν ἐπὶ τῇ ἀτομι-
κῇ ἡμῶν ἀδυναμίᾳ καὶ ἀντὶ νὰ προβάλλωμεν ὡς δι-
καιολόγημα τὴν τῶν ἄλλων ἀποχὴν ἐκ τοῦ ἀγῶνος. Δὲν
ἐπιτελεῖ ἀπλοῦν καθήκον, ἀλλὰ εὐεργέτης καθίσταται
τῆς πατρίδος, ὁ παρέχων εἰς τὴν συμβολικὴν δέσμην
αὐτῆς καὶ ἓνα ἔστω κλάδον μεγαλητέρας ἀντοχῆς καὶ
δυνάμεως.

Ἐθνικοὶ εὐεργεταὶ δὲν εἶναι μόνοι οἱ μεγάλας τῇ
ἔθνει παρέχοντες εὐεργεσίας. Ἐθνικοὶ εὐεργεταὶ εἶναι ἐ-
πίσης καὶ οἱ πτωχοὶ καὶ ἀφανεῖς, οἱ ἀναλόγως τοῦ μέ-
τρου τῶν δυνάμεων τῶν ἐνισχύοντες τὴν πανταχόθεν,
ἔσθω καὶ ἔξωθεν, ἀπειλουμένην ἐθνικὴν ὑπόστασιν.

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ δεκάτῃ πέμπτῃ.

Λουκ. ιθ'. (1—10)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, διήρχετο ὁ Ἰησοῦς τὴν Ἱερικῶν.
Καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ὀνόματι καλούμενος Ζακχαῖος· καὶ αὐ-
τὸς ἦν ἀρχιτελώνης,² καὶ οὗτος ἦν πλούσιος. Καὶ ἐ-
ζήτηε ἰδεῖν τὸν Ἰησοῦν τίς ἐστὶ· καὶ οὐκ ἠδύνατο ἀπὸ
τοῦ ὄχλου, ὅτι τῇ ἡλικίᾳ μικρὸς ἦν.³ Καὶ προδραμών⁴
ἐμπροσθεν, ἀνέβη ἐπὶ συκομορέαν,⁵ ἵνα ἴδῃ αὐτόν· ὅτι
δι' ἐκείνης⁶ ἤμελλε διέρχεσθαι. Καὶ ὡς ἦλθεν ἐπὶ τὸν
τόπον, ἀναβλέψας ὁ Ἰησοῦς εἶδεν αὐτόν, καὶ εἶπε πρὸς
αὐτόν· Ζακχαῖε, σπεύσας κατέβηθι· σήμερον γὰρ ἐν
τῷ οἴκῳ σου δεῖ με μείναι. Καὶ σπεύσας κατέβη, καὶ
ὑπεδέξατο αὐτόν χαίρων. Καὶ ἰδόντες ἅπαντες διε-
γύγνυζον, λέγοντες· Ὅτι παρ' ἁμαρτωλῶν ἀνδρὶ εἰ-
σῆλθε καταλῦσαι. Σταθεὶς δὲ Ζακχαῖος, εἶπε πρὸς τὸν
Ἰησοῦν· Ἰδοὺ τὰ ἡμίσια⁷ τῶν ὑπαρχόντων μου, Κύριε,
δίδωμι τοῖς πτωχοῖς· καὶ εἰ τινός τι ἐσυκοφάντησα⁸,
ἀποδίδωμι τετραπλοῦν.⁹ Εἶπε δὲ πρὸς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς,
Ὅτι σήμερον σωτηρία τῷ οἴκῳ τούτῳ ἐγένετο, καθότι
καὶ αὐτὸς υἱὸς Ἀβραάμ¹⁰ ἐστίν. Ἦλθε γὰρ ὁ Υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου ζητῆσαι καὶ σῶσαι τὸ ἀπολωλός.¹¹

Σημειώσεις

- 1) Ἱε ρ ι χ ῶ, πόλις τῆς Ἰουδαίας, πλησίον τῶν Ἱεροσολύμων.
- 2) Ἀ ρ χ ι τ ε λ ῶ ν η ς, εἰς ἐκ τῶν πρώτων, τῶν ἐπισημοτέρων
τελώνων· τελῶναι δὲ ἦσαν ῥωμαῖοι ὑπάλληλοι, εἰσπράττοντες τοὺς
φόρους, τοὺς ὁποίους οἱ Ἰουδαῖοι ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ὑποτελεῖς εἰς τοὺς
ῥωμαίους λαοὶ ἐπλήρωνον εἰς αὐτοὺς· ἦσαν μισθοὶ τοῖς Ἰουδαίοις
καὶ ἐνεκα τῷ ἔργου των καὶ ἐνεκα τῶν ἀδικιῶν καὶ πίεσεων αὐτῶν.
Διὸ τελῶνης ἐν τῇ Κ. Διαθήκῃ εἶναι τὸ αὐτὸ καὶ ἁμαρτωλὸς καὶ δι-
εφθαρμένος. 3) Τ ῆ ἡ λ ι κ ῖ α μ ι κ ρ ὁ ς ἦ ν· ἦτο μικρὸς κατὰ
τὸ ἀνάστημα. 4) Π ρ ο δ ρ α μ ῶ ν=τρέξας ἐμπρός. 5) Συκομορέα=συ-
κάμινος. 6) Δ ι' ἐ κ ε ἰ ν η ς, ἥτοι τῆς ὁδοῦ. 7) Τὰ ἡ μ ῖ σ ι α,
ἔδωκε τὸ ἥμισυ τῶν ὑπαρχόντων του ἀντὶ τοῦ πέμπτου, ὡς ᾤρεσεν ὁ
μουσικὸς νόμος νὰ δίδεται εἰς φιλανθρωπικὰ ἔργα εἰς τοιαύτας περι-
στάσεις. 8) Ε ἰ τ ι ν ὁ ς τ ι ἐσυκοφάντησα, ἂν παρανόμως εἰ-
σέπραξά τι, ἠδίκησα. 9) Τ ε τ ρ α π λ ο ῦ ν, ὁ νόμος ἀπῆτει τὸ
διπλοῦν. 10) Υ ἱ ὸ ς Ἀ β ρ α ἶ μ, Ἰουδαῖος. 11) Ἀ π ο λ ῶ ς
=ἁμαρτωλός.

ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ο ΖΑΚΧΑΙΟΣ

Πανταχοῦ τῆς Ἰουδαίας εἶχεν ἤδη διαδοθῇ ἡ φήμη τοῦ
Ἰησοῦ· διὰ τοῦτο ὅπου καὶ ἂν μετέβηκε, λαὸς πολλὸς συ-
νηροῖετο περὶ αὐτόν, ἵνα ἴδῃ αὐτόν καὶ ἀκούσῃ τὴν θείαν
διδασκαλίαν του. Διήρχετο δὲ ποτε ὁ Ἰησοῦς τὴν πόλιν Ἱ-
ερικῶν, καὶ πλούσιος ἀρχιτελώνης ἐπόθει μὲν νὰ ἴδῃ αὐτόν,
δὲν ἠδύνατο ὅμως ἐνεκα τοῦ πολλοῦ πληθους, διότι ἦτο μι-
κρὸς τὸ ἀνάστημα· ἀλλ' ἐξεπλήρωσε τὸν πόθον του ἀναβὰς
εἰς μίαν συκομορέαν. Τὴν προθυμίαν ταύτην τοῦ Ζακχαίου
ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς ἐκάλεσεν αὐτόν ἐκ τῆς συκομορέας καὶ ἦλθε
καὶ κατέλυσεν εἰς τὴν οἰκίαν του· ὁ δὲ Ζακχαῖος ἀκούσας
τὴν διδασκαλίαν τοῦ Σωτῆρος μετενόησε, καὶ θέλων νὰ δεί-
ξῃ τὴν εὐκρινῆ μετάνοιάν του εἶπε πρὸς αὐτόν, ὅτι δίδει
εἰς τοὺς πτωχοὺς τὸ ἥμισυ τῆς περιουσίας του, καὶ ἂν ἡ-

δικησέ τινα, ἀποδίδει εἰς αὐτὸν τὸ τετραπλοῦν. Τὴν εἰλικρινή ταύτην μετάνοιαν τοῦ Ζακχαίου ἐπαινῶν ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, ὅτι ὁ οἶκος τοῦ ἐσώθη. Τοῦτο εἶναι τὸ περιεχόμενον τῆς προκειμένης περικοπῆς τοῦ Εὐαγγελίου, τῆς ὁποίας κύριον πρόσωπον εἶναι ὁ Ζακχαῖος, ἐκ τοῦ παραδείγματος τοῦ ὁποίου πολλὰ διδασκόμεθα.

Ἡ μικρότης τοῦ Ζακχαίου ὑπενθυμίζει εἰς ἡμᾶς τὴν ἀνθρώπινον μικρότητα. Εἴμεθα μικροί· εἰς πᾶν ὅ,τι ἐπιχειροῦμεν λαμβάνομεν ἀφροσύνην νὰ αἰσθανθῶμεν τὴν μικρότητα ἡμῶν καὶ ἀτέλειαν καὶ τὴν πνευματικὴν, μάλιστα δὲ τὴν ἠθικὴν. Εἴμεθα μικροὶ καὶ ἀτελεῖς ἠθικῶς· ἡ ἔμφυτος πρὸς τὸ κακὸν ροπὴ, ὁ ἐγωϊσμός καὶ τὰ πάθη καθιστῶσιν εἰς ἡμᾶς δύσκολον τὸ ἀγαθόν, καθιστῶσι δ' αὐτὸ ἔτι δυσκολώτερον τὰ πολλὰ καὶ ποικίλα ἐμπόδια, τὰ ὁποῖα ἀπαντῶμεν ἐξωθεν, ἐκ τῆς κοινωνίας. Ἐναντίον πόσων κοινωνικῶν προλήψεων, ἐναντίον πόσων παθῶν ἀγρίων, πόσων μικρορραδιοῦργιων καὶ μηχανορραφιατικῶν παλαιομένων καθ' ἑκάστην, πόσας θλίψεις καὶ στενοχωρίας, πόσους διωγμούς καὶ κινδύνους ὑπομένομεν, ἵνα κατορθώσωμεν νὰ πράξωμεν τὸ καλόν. Ἀλλ' ἐν τῷ μέσῳ τοῦ δύσχερστῆτος ἀγώνος ὑπὲρ τῆς ἀρετῆς ὁ πανάγαθος Δημιουργὴς δὲν ἀφῆκεν ἡμᾶς εἰς τὴν τύχην ἡμῶν· ἔδωκεν εἰς ἡμᾶς ἀφθονα τὰ μέσα, διὰ τῶν ὁποίων δυνάμεθα νὰ υπερνικήσωμεν τὴν μικρότητα καὶ ἀτέλειαν ἡμῶν. Ἐκ φύσεως ποθοῦμεν ὡς ὁ Ζακχαῖος νὰ ἴδωμεν τὸν Ἰησοῦν· διότι ἐκ φύσεως σπεύδομεν εἰς τὸ ἀγαθόν, τοῦ ὁποίου τέλειον παράδειγμα εἶναι ὁ Ἰησοῦς. Ἡ συνείδησις, ἡ φωνὴ αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ ἐν ἡμῖν, ὡθεῖ ἡμᾶς καὶ προτρέπει εἰς τὸ ἀγαθόν· ὁ νοῦς, τὸ πολυτιμώτατον τοῦτο δῶρον τοῦ Θεοῦ, πείθει ἡμᾶς ὅτι ὁ ἀληθὴς ἡμῶν προορισμός δὲν συνίσταται εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἐπιθυμιῶν ἡμῶν καὶ ὀρέξεων, ἀλλ' εἰς τὴν πνευματικὴν καὶ ἠθικὴν ἡμῶν πρόοδον καὶ ἀνάπτυξιν· ἡ δὲ θέλησις, τὸ τρανὸν τοῦτο δεῖγμα τῆς θείας εἰκότος, ἥτις ὑπάρχει ἐν ἡμῖν, ἀναδεικνύει ἡμᾶς ἱκανοὺς ν' ἀναβαίνωμεν εἰς τὴν συγκομορέαν, ὡς ὁ Ζακχαῖος, νὰ υπερνικήσωμεν πᾶσαν δυσκολίαν τοῦ βίου, νὰ σπεύδωμεν νὰ ἐξομοιωθῶμεν πρὸς τὸν τέλειον Θεόν, κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν τοῦ ὁποίου ἐπλάσθημεν. Πόσον εὐγνώμονες πρέπει νὰ εἴμεθα πρὸς τὸν Θεόν, ὅτι ἔπλασεν ἡμᾶς τοιούτους, ὥστε ἐν τῇ μικρότητι ἡμῶν νὰ δυνάμεθα νὰ ἀνυψωθῶμεν μέχρις αὐτοῦ τοῦ τελείου Θεοῦ καὶ νὰ ἐξομοιωθῶμεν πρὸς αὐτόν! Πόσον ἐπιμελῶς πρέπει νὰ καλλιεργῶμεν τὰ πολιτιμώτατα δῶρα τοῦ Θεοῦ πρὸς ἡμᾶς, τὴν συνείδησιν, τὸν νοῦν, τὴν θέλησιν! Πόσον πρέπει νὰ δοξολογῶμεν τὸν Ὑψιστον, ὅτι ἐν τῇ ἀπειρῇ πρὸς ἡμᾶς ἀγάτῃ του, ἐπεμψεν εἰς τὸν κόσμον τὸν Υἱὸν αὐτοῦ, ὅστις καὶ διὰ τῆς θείας διδασκαλίας του καὶ διὰ τοῦ τελείου βίου του ὡδηγεῖ ἡμᾶς εἰς τὸ ἀγαθόν!

Ὁ Ἰησοῦς, ὅστις ἦλθε νὰ σώσῃ τοὺς ἁμαρτωλοὺς, ὅστις ἐκάλεσε τὸν Ζακχαῖον ἀπὸ τῆς συγκομορέας, καλεῖ καὶ ὅλους ἡμᾶς πρὸς ἐαυτόν, λέγων εἰς ἕνα ἕκαστον ἐξ ἡμῶν, «Σπεύσας κατάβηθι· σήμερον γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ σου δεῖ με μεῖναι». Διὰ τῆς Ἐκκλησίας καλεῖ ἡμᾶς πάντοτε πρὸς ἐαυτὸν ὁ Ἰησοῦς. Ἐχομεν τὸ Εὐαγγέλιον, εἰς τὸ ὁποῖον ὑπάρχουσι λόγοι ζωῆς αἰωνίου. Ἀς μὴ κωφεύωμεν εἰς τὴν θείαν ταύτην φωνήν, ἀλλ' ἄς σπεύδωμεν, ὡς ὁ Ζακχαῖος, νὰ ὑποδεχθῶμεν τὸν Ἰησοῦν ἐν τῷ οἴκῳ τῆς ψυχῆς ἡμῶν, νὰ ἐνωθῶμεν μετ' αὐτοῦ πνευματικῶς, νὰ ζήσωμεν ἐν αὐτῷ καὶ αὐτὸς νὰ ζήσῃ ἐν ἡμῖν. Ἐν τῇ πνευματικῇ δὲ ταύτῃ ἐνώσει μετὰ τοῦ Χριστοῦ εὐρίσκομεν τὴν ἀληθὴν χαρὰν καὶ εὐτυχίαν ἡμῶν· διότι βασιλεύει ἐν ἡμῖν ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ, διότι ἐπικρατεῖ ἐν ἡμῖν ἡ ψυχικὴ ἐκείνη γαλήνη ἡ προερχομένη ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ, εἰς τὸ ὅποιον ὡδηγεῖ ἡμᾶς ὁ Ἰησοῦς. Ὁ Ζακχαῖος δὲν ἐζήτη νὰ ἴδῃ τὸν Ἰησοῦν ἐξ ἀπλῆς περιεργείας· δὲν ὑπῆκουσεν ἀπλῶς εἰς τὴν πρόσκλησιν τοῦ Ἰησοῦ· δὲν ὑπεδέχθη κατὰ τύπον μόνον ἐν τῇ οἰκίᾳ του τὸν Ἰησοῦν. Ἐπράξε τι

πολὺ ἀνώτερον· ἔδειξε δι' ἔργων ὅτι εἰλικρινὴς καὶ ἀπὸ καρδίας ἐπίστευσε ἐν τῷ Ἰησοῦν. «Σταθεῖς δὲ Ζακχαῖος εἶπε πρὸς τὸν Κύριον· Ἰδοὺ τὰ ἡμίση τῶν ὑπάρχόντων, μου Κύριε, δίδωμι τοῖς πτωχοῖς· καὶ εἰ τίς τις ἐσκοφαντήσῃ, ἀποδίδωμι τετραπλοῦν». Μάθημα διδασκαλικώτατον δι' ἡμᾶς. Σπεύδομεν καὶ ἡμεῖς εἰς τὴν πρόσκλησιν τοῦ Ἰησοῦ· ἐκ πληροῦμεν τὰ θρησκευτικὰ ἡμῶν καθήκοντα· ἐρχόμενοι εἰς τὸν Ναὸν ὑποδεχόμεθα τὸν Ἰησοῦν διὰ τῆς θείας μεταλήψεως ἐν τῷ οἴκῳ τῆς ψυχῆς ἡμῶν· ἀκούομεν τὴν φωνὴν τοῦ Εὐαγγελίου· ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἀρκεῖ. Ὁρῶμεν νὰ πράξωμεν ὅ,τι ἐπράξεν ὁ Ζακχαῖος. Τὸ εὐαγγέλιον μακαρίζει τοὺς ἐλεήμονας συνιστᾷ εἰς ἡμᾶς τὴν κερωνίδα τῶν χριστιανικῶν ἀρετῶν, τὴν ἐλεημοσύνην· ἄς ἐλεῶμεν λοιπὸν καὶ ἡμεῖς ὡς ὁ Ζακχαῖος τοὺς πτωχοὺς καὶ δυστυχεῖς, διότι ἡ ἀληθὴς ἐλεημοσύνη προέρχεται ἐκ τῆς ἀγάπης, ἡ δὲ ἀγάπη εἶναι τὸ πλήρωμα τοῦ νόμου, εἶναι τὸ κύριον τοῦ χριστιανοῦ γνώρισμα. Ἄν ἐν τῇ μικρότητι καὶ ἀτελείᾳ ἡμῶν, τοῦτον μὲν ἐσκοφαντήσκαμεν, ἐκείνον δὲ ἠδικήσαμεν, ἄς ἐπανορθώσωμεν τὸ κακὸν δι' εἰλικρινοῦς μετανοίας, ἐπαυλαμδάνοντες μετὰ τοῦ Ζακχαίου. Ἄβ' τίς τις ἐσκοφαντήσῃ, ἀποδίδωμι τετραπλοῦν». Ἀς δεῖξωμεν δι' ἔργων τὴν πίστιν ἡμῶν πρὸς τὸν Ἰησοῦν. Ἀς καταστήσωμεν ζῶσαν τὴν πίστιν ἡμῶν πράττοντες τὸ καλὸν καὶ ἀποφεύγοντες τὸ κακόν. Τότε θὰ λεχθῇ δικαίως καὶ περὶ ἡμῶν, ὅτι ἐγένετο σωτηρία ἐν τῷ οἴκῳ ἡμῶν, ὅτι καὶ δι' ἡμᾶς ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἡμεῖς ἐσώθημεν δι' αὐτοῦ καὶ ἡγάσθημεν.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ ΚΑΙ ΟΙ ΕΠΗΛΥΔΕΣ ΑΓΤΗΣ ΜΗΗΣΤΗΡΕΣ

Εἰς ποῖαν ἐθνότητα ἀνήκει ἡ Μακεδονία δικαίωματι καὶ ἱστορικῶ καὶ γεωγραφικῶ καὶ ἐθνολογικῶ καὶ ἐκπολιτευτικῶ δι' ὀλίγων μὲν, ἀλλ' ἀκαταμάχητων ἐπιχειρημάτων κατέδειξεν ὁ Μᾶξ Νορδάου ἐν τῷ ἄρθρῳ, περὶ οὗ ἐν τῷ προηγούμενῳ φύλλῳ τῶν «Πατριῶν» ἐγένετο λόγος. Βεβαίως, λέγει, ἐν τῇ Μακεδονίᾳ κατοικοῦσι καὶ Βούλγαροι· ἀλλ' ἐκτὸς αὐτῶν, οἵτινες οὔτε τὴν πλειονοψηφίαν, οὔτε ὑπὸ τὴν ἐποψίν τοῦ ἀνθρωπισμοῦ καὶ τοῦ πολιτισμοῦ τὸ ἄνθος τοῦ πληθυσμοῦ ἀποτελοῦσιν, ὑπάρχουσι κατοικοῦντες ἐν τῇ Μακεδονίᾳ καὶ Σέρβοι καὶ Ρουμᾶνοι καὶ Τούρκοι, ἀλλὰ πρὸ πάντων καὶ ἐν τῇ πρώτῃ τάξει οἱ Ἕλληνες.

Ὅτι οἱ Βούλγαροι λόγῳ πληθυσμοῦ δὲν ἀποτελοῦσι τὴν πλειονοψηφίαν τῶν κατοικῶν τῆς Μακεδονίας καὶ αὐτὰ αἱ ὑπὸ Βουλγάρων συνταχθεῖσαι ἐπ' ἐσχάτων στατιστικαὶ δὲν δύνανται νᾶρνηθῶσιν. Ἐνθυμούμεθα ὅτι πρὸ ἐπτὰ ἢ ὀκτὼ μηνῶν ὁ ἐν Θεσσαλονίκῃ Βούλγαρος πράκτωρ ἀνεβίβαζεν ἐν λεπτομερεῖ, ὡς ἔλεγε, στατικὴν τὸν μὲν τῶν Βουλγάρων πληθυσμὸν εἰς 580,000 περίπου, τὸν δὲ τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Βουλγαροφώνων (200,000 περίπου, κατ' αὐτόν,) εἰς 650,000 καὶ τὸν τῶν Τούρκων εἰς 560,000. Προκειμένου δὲ περὶ τῶν Βουλγαροφώνων, ἀνωμολόγει αὐτὸς οὗτος ὅτι ἐξαρθῶνται καὶ ὑπακούουσιν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ἐκκλησίαν Κ) πόλως, οὐδαμῶς πειθόμενοι νὰ ὑποταχθῶσιν εἰς τὴν ἐθνικὴν βουλγαρικὴν ἐκκλησίαν, ὅτι, ἐν ἄλλαις λέξεσιν, ἔχουσι τὸσον ἰσχυρὰν τὴν συναίσθησιν τοῦ ἐλληνικοῦ αὐτῶν ἐθνισμοῦ, ὥστε οὔτε κἂν λόγον περὶ βουλγαρισμοῦ θέλουσι νὰ ἀκούσωσι.

Χωρὶς νὰ ἐπικαλεσθῶμεν ἄλλας στατιστικὰς πολλὰς ἀκριβεστεράς καὶ ἀμεροληπτοτέρας, ἄς ἐν ἀνάγκῃ δυνάμεθα νὰ παραθέσωμεν, χωρὶς νὰ παραληλίσωμεν τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐν Μακεδονίᾳ ἐλληνικῶν σχολείων καὶ τῶν διδασκάλων καὶ μαθητῶν αὐτῶν πρὸς τὸν τῶν βουλγαρικῶν, οὔτε τὸ

πλῆθος τῶν ἐλληνικῶν ἐπισκοπῶν πρὸς τὰς τρεῖς μόλις ἢ τέσσαρας βουλγαρικὰς, ἀρκούμεθα εἰς μόνον ταύτην τὴν ὁμολογίαν τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ βουλγάρου πράκτορος καὶ ἐρωτῶμεν ἐν τίνι δικαίωματι ἡ Βουλγαρία καὶ αἱ ὑποστηρίζουσαι αὐτὴν Δυνάμεις, ἐὰν ὑπάρχωσι, προσπαθοῦσι νὰ δοθῇ εἰς τὴν Μακεδονίαν βουλγαρικὴ τις αὐτονομία, ἀφοῦ ἀνομολογεῖται ὅτι οἱ Βούλγαροι τῆς Μακεδονίας ἰσοψηροῦσι μὲν πρὸς τοὺς Τούρκους, ὑπολείπονται δὲ τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν τὰ ἐλληνικὰ φρονούντων κἂθ' ἑαυτοὺς λαμβανομένων, δὲν ἀπαρτίζουσι δὲ οὐδὲ τὸ τρίτον τοῦ ὅλου πληθυσμοῦ τῆς Μακεδονίας;

Λέγομεν δὲ εἰδὸς τι βουλγαρικῆς αὐτονομίας, διότι τοῦτο τὸ σκοπούμενον, αὐτὸ τὸ προτεινόμενον. Πρόσχημα βεβαίως εἶναι καὶ πάλιν ἡ Τουρκικὴ κακοδιοίκησις καὶ ἡ ἀπαλλοτρίωσις τῶν ὑπὸ τὸν ζυγὸν αὐτῆς στεναζόντων Χριστιανῶν. Ἀλλ' εἶναι ἄπλοον πρόσχημα, διότι, ἐὰν πράγματι προέκειτο περὶ τῆς βελτιώσεως τῆς τύχης τῶν Χριστιανῶν, ἔδει ν' ἀπαιτηθῇ παρὰ τῆς Τουρκίας οὐχὶ ὁ καταρτισμός αὐτονομίᾳ τινος καὶ προνομιοῦχοῦ ἐπαρχίας, ἀλλ' ἡ ἐκτέλεσις τοῦ 23 ἄρθρου τῆς βερολινεῖς συνθήκης, ἡ ἐν ἰσότητι ἐφαρμογὴ εἰς πάντα τὰ μέρη τῆς εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας, περὶ ὧν δὲν προέβλεψεν ἡ εἰρημένη συνθήκη ὅπως χορηγήσῃ αὐτοῖς ἰδιαιτέραν ὀργάνωσιν, κανονισμῶν ἀναλόγων πρὸς τὸν ἐν τῇ νήσῳ Κρήτῃ ὀργανικὸν κανονισμὸν τοῦ 1868. Ἐκ τῆς Τουρκικῆς κακοδιοικήσεως δὲν πάσχει μόνον οἱ χριστιανοὶ τῆς Μακεδονίας, ἀλλὰ κατ' ἴσον εἰ μὴ καὶ κατὰ μείζονα λόγον καὶ οἱ τῆς Θράκης καὶ οἱ τῆς Ἡπείρου καὶ οἱ τῆς Ἀλβανίας καὶ οἱ τῆς Παλαιᾶς Σερβίας καὶ οἱ τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου. Διότι λοιπὸν πάντες οὗτοι, εἰς τὰς ὑποσχέσεις τῆς Εὐρώπης καὶ εἰς τὴν πολύκροτον ἐκείνην συμβουλήν ὅτι αὐτὰ ἔθνη, ἅπερ ἐπιθυμοῦσι τὴν μέλλουσαν αὐτῶν ἀποκατάστασιν, δεόν ν' ἀσκήσωσι ὑπομονήν· πιστεύοντες ἀνέχονται μεθ' ὑπομονῆς τῆς μυρίας αἰκίας τῆς Τουρκικῆς διοικήσεως καὶ παρὰ πάσας ταύτας προσπαθοῦσι νὰ προαχθῶσιν ἀνθρωπιστικῶς καὶ ἐκπολιτευτικῶς, εἶναι ἀνάξιοι νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν, γίνεται δὲ ἐξαίρεσις κατὰ παράβασιν τῶν ἀποφάσεων τοῦ μεγάλου πανευρωπαϊκοῦ συνεδρίου τοῦ Βερολίνου ὑπὲρ τῆς Μακεδονίας διὰ μόνον τὸν λόγον ὅτι ἔδοξε τῇ μαμμορῆπτῳ Βουλγαρίᾳ νὰ ὀργανώσῃ ἐν τῇ χώρᾳ αὐτῆς ληστρικὰς συμμορίας πρὸς δῆψιν καὶ ἐρήμωσιν τῆς μακεδονικῆς χώρας καὶ δολοφονίαν παντὸς διαπρεποῦς Μακεδόνα, εἴτε Ἕλληνα, εἴτε Τούρκον, ἀντιτασσόμενον εἰς τὰ βδελυρὰ αὐτῶν σχέδια;

Τὶ ἔκτακτον ἐπισυμβαίνει ὑπὸ τὴν ἐποψίν τῆς τουρκικῆς κακοδιοικήσεως ἐν Μακεδονίᾳ, ὅπερ δὲν ἐπισυμβαίνει ἐν Θράκῃ, ἐν Ἡπείρῳ καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις χώραις τῆς εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας; Τοῦτο καὶ μόνον ὅτι αἱ ληστρικαὶ τῶν Βουλγάρων ὁμάδες πληροῦσι καταστροφῆς καὶ αἱμάτων τὴν χώραν, ὅτι δὲ ἡ Τουρκικὴ διοίκησις καὶ ὁ τουρκικὸς στρατός, ἀναπολοῦντες τὰ παθήματα καὶ τὰ διδάγματα ἅπερ προέκυψαν ἐκ τῶν ἐν Βατάν ἀντεκδικήσεων, εἰς ἃς ἔδωκεν ἀφορμὴν αἱ ἐν Ὀτλουκ-κιοὶ ἀποτρόπαιοι τῶν Βουλγάρων μαιοφονίαι, ἐφάνησαν, μέχρι τοῦδε τοῦλάχιστον, ἀνώτεροι ἐαυτῶν καὶ ἐκτὸς ἐλαχίστων τινῶν παρεκτροπῶν ἐτήρησαν περὶ τὴν καταστολὴν τῶν θρασέων τούτων καὶ ἀποτροπαίων ληστρικῶν τολημάτων πολιτείαν, τὴν ὁποῖαν δὲν θέλωμεν νὰ εἰπωμεν κατὰ πόσον ἐτήρησεν ἡ ρωσικὴ κυβέρνησις κατὰ τὴν πολύκροτον εἰρήνευσιν τῆς Πολωνίας, ἡ κατὰ πόσον ἤθελε τηρήσῃ ἡ γερμανικὴ ἡ ἡ αὐστριακὴ κυβέρνησις, ἐὰν ποτε τοιαῦτα ἀπετολμῶντο ἐν Ποσανίᾳ ἢ ἐν Κρακοβίᾳ.

Καὶ ποῖον λόγον ἔχουσι τὰ ληστρικὰ καὶ μαιοφονικὰ τομήματα τῶν ἐκ Βουλγαρίας κατερχομένων ὁρδῶν; Πρόκειται περὶ ἀπελευθερώσεως τῆς χώρας ταύτης ἀπὸ τοῦ τουρκικοῦ ζυγοῦ, ἀπὸ τῆς τουρκικῆς κακοδιοικήσεως; Οὐδόλως· οἱ ἐν τῷ ἁγίῳ ὁνόματι τῆς ἐλευθερίας ἀγωνιζόμενοι κατὰ τῶν τυράννων μόνον τὴν ἀνδρείαν αὐτῶν ἀκούουσιν, οὐδέπο-

τε δὲ ληστεύουσι καὶ δολοφονοῦσι τοὺς συνδούλους λαοὺς. Τί δὲ βλέπομεν ἀπὸ ἐνὸς καὶ πλέον ἔτους ἐν Μακεδονίᾳ; Πᾶσαι τῶν βουλγαρικῶν ὁρδῶν αἱ προσπάθειαι τείνουσιν εἰς τὴν καταστροφὴν τοῦ ἐλληνικοῦ στοιχείου, πᾶσα αὐτῶν ἡ ἀνδρεία ἐνασκειται εἰς τὴν ἐρήμωσιν τῶν ἐλληνικῶν κέντρων, εἰς τὴν δολοφονίαν παντὸς Ἑλλήνου διαπρέποντος λόγῳ πλούτου, ἀναπτύξεως ἢ ἐπιρροῆς. Αἱ ἐπιδρομαὶ καὶ αἱ διαταραχαὶ καὶ αἱ ληττεῦσις δὲν γίνονται ὅπου ὁ βουλγαρικὸς πληθυσμός εἶναι ἀνεπίμικτος ἢ ὑπερέχει, ἀλλ' ὅπου ὁ ἐλληνισμός κρατερῶς ἀμύνεται κατὰ τῆς ληττρικῆς καὶ κτηνώδους ἐκβουλγαρίσεως τῆς χώρας. Ὑπάρχουσιν δρια-ὕπο διπλωματικῆς περινοίας διαγεγραμμένα, καθ' ὧν ἐξαπολύονται τὰ ληστρικὰ ἐκείνα στίφη. Τὰ δρια ταῦτα χωροῦσιν ἀπὸ Σόφιας διὰ Βράνειας, τοῦ Καρα-δᾶγ, τοῦ Καραδρίνα καὶ τοῦ ὅρου Γράμμου εἰς Καστορίαν, ὅπου ἡ μεγίστη καταβάλλεται παρ' αὐτῶν προσπάθεια, ἐκεῖθεν διὰ τῆς συμβολῆς τοῦ Μογλενίτσα καὶ τοῦ Ἀξίου μέχρι τοῦ μέσου τοῦ Βεσίκ Γκιὸλ φθάνουσι μετὰ τοῦ Στρυμόνος εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἀκολουθοῦντα παραλλήλως τὸν κόλπον τῆς Καβάλλας καὶ τὴν ἄλυσιν τοῦ Τσάλτεπε καταλήγουσιν εἰς τὰ ὄρη τῆς Ροδόπης.

Τὶ τοῦτο σημαίνει θέλομεν ἐξετάσαι ἐν προσεχῇ ἄρθρῳ.

ΟΙ ΑΛΗΘΕΙΣ ΕΘΝΙΚΟΙ ΚΙΝΔΥΝΟΙ

Εἴπομεν ὅτι πολλοὶ καὶ μεγάλοι κίνδυνοι ἐπικρέμαντας πανταχόθεν καὶ περιστοιχίζον τὸ ἔθνος ἡμῶν, ὅτι δ' ὅμως τῶν ἐξωτερικῶν τούτων κινδύνων καὶ ἐχθρῶν ἐπιρροῶν τοῖς ἔθνος εἶναι ὁ ἐσωτερικὸς ἐχθρός, τὰ ἰδικὰ μᾶς ἐθνικὰ ἐλαττώματα καὶ σφάλματα, καὶ ὅτι ἀνάγκη ἀπόλυτος εἶναι νὰ ἐξετάσωμεν καὶ μάθωμεν ποῖα εἶναι ταῦτα, διὰ νὰ ἴδωμεν, ἂν θὰ εἶναι εἰς ἡμᾶς δυνατόν νὰ φύγωμεν αὐτὰ καὶ σωθῶμεν.

Εἰς ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας ἐφαρμόζεται πολλάκις ἡ Γερμανικὴ ἡρμομία, κατὰ τὴν ὁποῖαν ἀεὶ αἰτίαι τῶν δένδρων δὲν βλέπω τὰ δάσος. Ἐξ αἰτίας μικροδιαφορῶν καὶ μικροερίδων πρὸς ἀλλήλους δὲν βλέπομεν τὸν φοβερὸν λύκον, ὁ ὁποῖος ἐπέρχεται νὰ μᾶς καταδροχθῇ ὅλος, ἡ καὶ ἂν τυχόν τὸν παρατηρήσωμεν, δὲν ἔχομεν τόσην αὐταπαρησίαν καὶ τόσην φιλοπατίαν, ὥστε νὰ παραβλέπωμεν τὰ μικρὰ, διὰ νὰ σφύωμεν τὰ μεγάλα, τὴν πατρίδα. Ὁ Πολύβιος ἀναφέρει σοφὴν γνώμην Ἀγελίου τινὸς ἐκ Ναυπάκτου ὅτι: «Κυρίως ἔπρεπε νὰ μὴ πολεμοῦν ποτὲ οἱ Ἕλληνες πρὸς ἀλλήλους, ἀλλὰ νὰ εὐχαριστοῦν μεγάλως τὸν Θεόν, ἂν θὰ ἡμποροῦν ἐν πλήρῃ συμφωνίᾳ καὶ ὁμονοίᾳ κρατοῦντες τὰς χεῖρας ἀλλήλων καθὼς οἱ διαβαίνοντες τοὺς ποταμούς, ἂν θὰ ἡμποροῦν, λέγω, ν' ἀποκρούουν τοὺς βαρβάρους καὶ νὰ σφύζονται ὅλοι ἡνωμένοι... ὅτι ἀτρέμει μήπως συμβῇ νὰ ἀποκοποῦν πᾶσαι αὐταὶ αἱ ἀνοικαὶ καὶ πάντες οὗτοι οἱ πόλεμοι καὶ καθόλου τὰ παιγνίδια τὰ ὁποῖα τώρα παίζουσιν οἱ Ἕλληνες πρὸς ἀλλήλους, καὶ ν' ἀποκοποῦν τόσον πολὺ, ὥστε νὰ μὴν ἐπιτρέπεται πλέον εἰς αὐτοὺς νὰ πολεμήσουν...». Ἀλλ' οἱ σοφοὶ καὶ προφητικοὶ οὗτοι λόγοι δὲν εἰσηκούσθησαν τότε, διότι τὰ πάθη καὶ αἱ ἐχθραὶ ἐναντίον ἀλλήλων ἦσαν τόσον φοβερά, ὥστε ἐπρωτίζοντο νὰ ἱκανοποιήσουν αὐτὰ καὶ νὰ θυσιάσουν τὴν πατρίδα των. Δὲν ἠθελάντο ὅτι δ-ταν ἡ πατρίς δυστυχῆσῃ, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ εὐτυχῇ ὁ πολίτης, ἂν καὶ πολὺ πρότερον ὁ Περικλῆς μεγαλοφώνως εἶχε διδάξῃ ὅτι καὶ ὁ εὐτυχὴς ἐν τῷ ἰδιωτικῷ του βίῳ καὶ πλούσιος πολίτης, ἂν καταστραφῇ ἡ πατρίς του, συγκαταστρέφεται καὶ πάλιν ὁ ἄπορος καὶ δυστυχὴς, ἂν ἡ πατρίς του εὐτυχῇ, σφαιεταὶ καὶ ζῇ καὶ αὐτός. Ἐνεκα τῶν παθῶν τούτων ἦσαν πολιτικῶς μῦοις ἡ μάλλον τυφλοί, διὸ προσεχάλλον τοὺς Ῥωμαίους ἄλλοτε μὲν οἱ Κερκυραῖοι, ἄλλοτε οἱ Αἰτωλοί, ἄλλοτε οἱ Ἀθηναῖοι ἄλλοτε οἱ Ρόδιοι, ἄλλοτε οἱ Βασιλεῖς

τῆς Περγᾶμου καὶ οὕτω καθέξῃς, μέχρις οὗτου τὸν ἕνα κατό-
πιν τοῦ ἄλλου μᾶς ὑπέταξαν ὅλους.

Ὁμοίως ἐπράξαμεν καὶ τῷ 1204· τὰ πάθη τοῦ Ἰσακ-
κίου Ἀγγέλου καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἀλεξίου ὠδήγησαν τοὺς
Λατίνους πρὸ τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ παρέδωκαν εἰς αὐτοὺς
τὴν πρωτεύουσάν μας καὶ ὁλόκληρον τὸ κράτος. Ἄν μὴ συν-
ώδευσεν αὐτοὺς ὁ ἄθλιος Ἀλέξιος Ἀγγελος, οὐδὲν θὰ κα-
τάρθωναν οἱ λησται ἐκεῖνοι, ὅπως οὐδὲ οἱ ὀλίγοι πρότερον
τῷ 1185, ἐπιδραμόντες ἐπὶ τὴν Θεσσαλονίκην Νορμανδοί,
ἂν καὶ ἦσαν πολὺ ἰσχυρότεροι, τετραπλάσιοι, τῶν σταυρο-
φόρων τοῦ Δανδόλου καὶ τῶν συντρόφων αὐτοῦ. Τοιαῦτα
σφάλματα ἡμῶν ἀναφέρει δυστυχῶς καὶ ἄλλα ἡ Ἑλληνικὴ
ἱστορία καὶ παραδίδει εἰς τὸ αἰώνιον ἀνάθεμα καὶ εἰς τὴν
ἐθνικὴν κατάραν τοὺς ἐργάτας αὐτῶν.

Ἀλλὰ τώρα δὲν πρόκειται περὶ τῶν ἄλλοτε συμβάντων
καὶ σφαλμάτων, ἀλλὰ περὶ τῶν τωρινῶν, τῶν ἰδικῶν μας.
Ἡμεῖς βεβαίως ἁμαρτάνομεν σήμερον μικρά, ἀλλὰ τὰ πολ-
λὰ μικρὰ συναποτελοῦν μέγα τι. Καὶ λοιπὸν ἐρωτῶ, ὅταν
σύ πολῖτα καλούμενος εἰς τὸν στρατὸν δὲν προσέρχῃσαι
ν' ἀσκηθῇς καὶ προετοιμασθῇς διὰ τὴν ὑπερασπίσιν τὴν πα-
τρίδα σου, ἀδικεῖς αὐτὴν ἢ ὄχι; ἢ καὶ ὅταν πολεμοῦσιν
ἐγκαταλείπῃς αὐτήν, γίνεσαι αἰτία τῆς δυσφημῆσθαι αὐτὴν ἢ
ὄχι; Ὅταν σύ κ. δικαστὰ καὶ κ. δικηγόρε οὕτως ἐκτε-
λῇς τὸ θεῖον σου ἔργον, ὥστε γίνεσαι αἰτία νὰ γράφῃ ὁ
πρόξενος τῆς Ἀγγλίας πρὸς τοὺς Ἀγγλους ἐμπορευομένους
νὰ μὴ ἐμπιστευθῶνται εἰς τὰ Ἑλληνικὰ δικαστήρια, ἀτιμά-
ζεις τὴν πατρίδα σου ἢ ὄχι; καὶ δὲν γίνεσαι οὕτως αἰτία
νὰ στερῇται ἡ Ἑλλὰς τοῦ μεγίστου ἐμπορικοῦ κεφαλαίου,
τῆς πίστεως, καὶ νὰ ἐξακολουθῇ νὰ εἶναι πτωχή; Οἱ Ἀγ-
γλοι ἔχουν ὀλιγώτερα χρήματα ἀπὸ τοὺς Γάλλους, ἀλλὰ διὰ
τὴν ἐμπορικὴν πίστην αὐτῶν διεξάγουν πολλαπλάσιον ἐμ-
πόριον ἀπὸ τοὺς ἄλλους καὶ πολλαπλασιάζουν καθ' ἑκάστην
τὸν ἐθνικὸν πλοῦτον. Ὅταν σεῖς οἱ ἔχοντες ἐμπροσθέν σας
τὴν εἰκόνα τοῦ Θεοῦ τῆς δικαιοσύνης, οὕτως ἐργάζεσθε ὥ-
στε νὰ μὴ πιστεύῃ τις πλέον ὅτι θὰ εὖρῃ πλησίον σας τὸ
δικαίόν του, γίνεσθε αἰτίαι νὰ πληθύνωνται αἱ χειροδι-
κίαι καὶ κακουργίαι ἢ ὄχι; Καὶ ὅταν σύ κ. ἱατρὲ οὕτω κα-
κῶς ἐμελέτησας καὶ ἔμαθες καὶ ἐξασκήσῃς τὴν κατ' ἐξοχὴν
φιλόανθρωπον ἐπιστήμην σου, ὥστε ἀντὶ νὰ θεραπεύῃς καὶ
σφίξῃς τοὺς συμπολίτας σου, τοὺς στέλλεις εἰς τὸν ἄλλον
κόσμον, ἁμαρτάνεις εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς τὴν πατρίδα σου,
καθιστᾷς αὐτὴν ἀσθενεστέραν καὶ δυστυχεστέραν ἢ ὄχι;

Καὶ ὅταν σύ κ. ὑπάλληλε τόσο ἀμελῶς διεξάγῃς τὴν
ὕπηρεσίαν σου, ὥστε ἀναγκάζεις τὴν πολιτείαν νὰ δαπανᾷ
διπλάσια ἢ καὶ τριπλάσια δι' ὑπηρεσίαν τὴν ὁποίαν θὰ ἐξετέ-
λεις μόνος, ἂν ἦσο ἐπιμελής καὶ φιλόπατρις, καὶ ὅταν ἀνα-
γκάζῃς τὸν δυστυχῇ πολίτην νὰ προσφεύγῃ πρὸς τὸν πολι-
τευόμενον καὶ δουλῶνται εἰς αὐτόν, διὰ νὰ σε ἐξαναγκάσῃ νὰ
πράξῃς ἀπλῶς ὅ,τι ἤτο καθήκον σου, ἀδικεῖς τὴν πατρίδα
σου πολυειδῶς ἢ ὄχι; Καὶ ὅταν σύ κ. ἔμπορε σύ παραγω-
γὲ καὶ σύ κ. βιομήχανε οὕτω νοθεύῃς τὰ ἔλαια, τὴν στα-
φίδα, τὰ ἔλκευρα, τὸ κονιάκ, τοὺς οἶνους καὶ καθόλου πᾶν
ὅ,τι παράγεις καὶ πωλεῖς, ὥστε νὰ μὴ μᾶς πιστεύουν οἱ
ξένοι καὶ ἐπομένως ν' ἀποτρέπωνται ἀπὸ τῶν προϊόν-
των ἡμῶν, ὅταν οὕτως ἐξευτελίζετε καὶ περιορίζετε μὲν
τὸ ἐξαγωγικὸν ἡμῶν ἐμπόριον, ἀναγκάζετε δὲ τὸν κόσμον
ἐδῶ νὰ προτιμῶν νὰ προμηθεύωνται τὰ ἐμπορεύματα ἐκ
τοῦ ἐξωτερικοῦ, παριστᾷτε τὴν πατρίδα μας ἀναξίαν πί-
στεως καὶ γίνεσθε αἰτία νὰ ὑβρίζεται καὶ νὰ πτωχεύῃ ἢ
ὄχι; Καὶ ὅταν σύ ἱερεῦ καὶ καθόλου κληρῷ, ὁ ὁποῖος λέγε-
σαι καὶ εἶσαι ποιμὴν τῶν λογικῶν προβάτων κατὰ τὴν ἐρ-
γασίαν τὴν ὁποίαν ἀνάλαβες οἰκειοθελῶς, οὕτως ἀτελῶς καὶ
ἀμελῶς ἐκτελῇς τὰ καθήκοντά σου, ὥστε τὸ πλήρωμα τῆς
ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ τῆς ἀγάπης, ὁ Λαὸς ὁ περιούσιος, ὁ

ἐκλεκτὸς τοῦ Κυρίου, καθ' ἑκάστην ἡμέραν καὶ ἐν αὐτῇ τῇ
πρωτεύουσῃ συμπλέκεται, φονεῖ, κλέπτει, πολυειδῶς
καὶ πολυτρόπως ἀδικεῖ, ὥστε καταντᾷ νὰ εἶναι περισσότεροι
Ἕλληνες εἰς τὰς φυλακὰς ἢ εἰς τοὺς στρατώνας καὶ νὰ δα-
πανᾷ ἢ πτωχῇ Ἑλλὰς φοβερὸν ποσόν, ἵνα τρέφῃ καὶ τοὺς
ἐν ταῖς φυλακαῖς καὶ τοὺς φυλάσσοντας αὐτοὺς, ἔ τότε κλη-
ρε ἐκτελεῖς τὸ καθήκον σου ὡς διδασκάλου, ὡς ποιμένος,
καὶ ὡς φιλοπάτριδος Ἕλληνας; Καὶ ὅταν σὺ διδάσκαλε ἐ-
τόλμησας μὲν καὶ ἀνέλαβες ἐνὸρκως ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀν-
θρώπων τὸ μέγα καὶ ὑψηλὸν ἔργον νὰ ὀδηγήσῃς τὰς νέας τοῦ
ἔθνους σου γενεὰς ὅχι μόνον εἰς τὴν γνῶσιν τῶν γραμμά-
των ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἀρετὴν τῆς εὐσεβείας, τῆς εὐπειθείας
πρὸς τοὺς νόμους, τῆς δικαιοσύνης πρὸς πάντας, τῆς φιλο-
τιμίας, τῆς τάξεως, τῆς ἐπιμελείας, τῆς ἐθελουσίας χάριν
τοῦ πλησίον καὶ τῆς ὅλης πατρίδος κλπ., σὺ δ' ὅμως καὶ
ἐν ἀρχῇ ἀτελῶς παρεσκευάσθης καὶ τώρα δὲν φιλοτιμῇσαι
νὰ καταστῇς ἄξιος τῆς ἀποστολῆς σου, ὥστε δὲν παρέχεις
ὅπως ὤφειλες διὰ τῆς διδασκαλίας σου καὶ διὰ τοῦ παρα-
δείγματός σου, διὰ τοῦ βίου σου ὁλοκλήρου, τὰς ἀρετὰς
ταύτας καθ' ἑκάστην πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τῶν μαθητῶν σου
καὶ δὲν διεγείρεις οὕτως εἰς τὰς ἀπαλὰς ψυχὰς αὐτῶν τὸν
ζῆλον καὶ τὴν σφοδρὰν ἐπιθυμίαν, ἵνα μιμηθῶν καὶ ἀπο-
κτήσουν αὐτάς, ἀλλὰ πᾶν τὸναντιόν, τότε βλάπτεις καὶ
τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον τῆς πατρίδος σου ἢ ὄχι;

Καὶ τέλος ὅταν σὺ κύριε πρόκριτε τῆς Ἑλληνικῆς Κοι-
νότητος ἐν τῇ δεῖνι ἢ δεῖνι πόλει τῆς Μακεδονίας ἢ τῆς
Ἀσίας ἢ ὁπουδήποτε ἀπὸ κενοδοξίαν καὶ μικροφιλοτιμίαν
ἀντὶ πάντοτε νὰ τείνῃς ἀδελφικὴν χεῖρα πρὸς τὸν ὁμόφυλον
καὶ ὁμόθρησκόν σου, ὅπως οἱ τοὺς ποταμούς διαβαίνοντες,
καὶ ἀντὶ νὰ φροντίζετε ὅλοι ἀπὸ κοινοῦ ἡνωμένοι ὡς ἀδελ-
φοὶ καὶ ἀδελφοὶ κινδυνεύοντες πῶς νὰ σφίξετε ἀπὸ τοὺς ὀ-
δόντας τῶν πέριξ λύκων ἢ τὰς προνομίας ἢ τὴν Κοινότη-
τα; σὺ μεταβάλλεσαι εἰς Ἰουδαὺν Ἰσκαριώτην καὶ προσέρ-
χεσαι εἰς τοὺς ἐχθροὺς τῆς θρησκείας καὶ τοῦ Γένους σου
καὶ καταγγέλλεις τὸν ἀδελφόν σου καὶ συντελῇς οὕτως εἰς τὸ
νὰ ἀφαιρῶνται αἱ προνομίαι τοῦ Γένους ἢ νὰ διαρπάζεται ἡ
Κοινότης, τότε τί νὰ εἴπωμεν περὶ σοῦ; τίνας Ἑθνικῆς κα-
τάρας εἶσαι ἄξιος;

Καὶ ὅμως πόσοι καὶ τῶν ἔσω καὶ τῶν ἔξω Ἑλλήνων
δύνανται νὰ καυχῇθωσιν ὅτι δὲν ἡμάρτησαν τίποτε οὕτως
ἢ ἄλλως κατὰ τῆς πατρίδος; Θέσ τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν καρ-
δίαν σου ἀναγνώστα, ὁποιοδήποτε ἐπαγγέλματος εἶσαι,
καὶ ἐξομολογήσου εἰς τὸ ἱερὸν ὄνομα τῆς πατρίδος ἂν καὶ
σύ ποτε ἡμάρτησές τι εἰς αὐτήν. Καὶ ἐάν μὲν δὲν ἐσφάλῃς,
δέξου τὰ εὐχρηστὰ συγχαρητήρια τοῦ γράφοντος ταῦτα· ἂν
δὲ τὸναντιόν περιέπεσες εἰς ἁμαρτημά τι, ὀρκίσου εἰς τὸν
Θεὸν καὶ εἰς τὴν πατρίδα ὅτι δὲν θὰ θελήσῃς τοῦ λοιποῦ νὰ
γίνῃς μητρολόγος, πατριδοκτόνος καὶ σύμμαχος τῶν ἁλλο-
φύλων καὶ ἐχθρῶν, ἀλλ' οὕτω θὰ διαγῇς, εἰς τὸ μέλλον ὥ-
στε νὰ δύνασαι νὰ λέγῃς μετὰ τῆς κόρης τοῦ Ἐρεχθέως αἰὶ
πατρίς, εἴθε πάντες οἱ ναῖουσί σε (=οἱ κάτοικοί σου),
οὕτω φιλοῦεν ὡς ἐγώ· καὶ ῥαδίως οἰκοῦμεν ἂν σε, κού-
δὲν ἂν πάσχοις κακόν.

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

Ἐπιβαλλομένων μεταβολῶν τινῶν ἐν ταῖς γινόμεναῖς ἡδὴ
ἀποστολαῖς τῶν «Πατρίων» πρὸς ἐξοικονόμησιν πολλῶν καὶ
δικαίων αἰτήσεων ἐκ τῶν ἄλλων ἑλληνικῶν χωρῶν καὶ τοῦ
ἐξωτερικοῦ, παρὰκαλοῦνται οἱ λαμβάνοντες πρὸς διανομὴν
φακέλλους, νὰ δηλώσωσιν ἡμῖν ἐγκαίρως πόσα φύλλα τοῖς
εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαῖα, ἐπὶ πλέον ἢ ἐπὶ ἔλαττον, ὅπως
ἀναλόγως κανονίσωμεν τὰς ἀποστολάς τοῦ προσεχῶς ἀρχο-
μένου Β' ἔτους. Αἱ δηλώσεις θὰ γίνωνται δεκταὶ μέχρι τέ-
λους Φεβρουαρίου.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ